

Підсумовуючи, варто відзначити необхідність спрямування дій політичних лідерів України, з одного боку, на стабілізацію політичної системи держави із середини та створення гідних умов політичного та економічного життя, що забезпечить у такий спосіб платформу для активізації та вільного розгортання громадянських та інтеграційних процесів у суспільстві, а, з іншого боку, на чітке програмне визначення внутрішнього та зовнішнього вектору розвитку держави. Концептуальним змістом внутрішнього вектору має стати національна ідея як основа ідентичності членів українського суспільства, а у зовнішньому напрямку – мирне врегулювання внутрішнього військового конфлікту, навіть попри постійну підтримку його з-зовні, та послідовне впровадження курсу на європейську та європейсько-атлантичну інтеграцію.

Список використаних джерел

1. Гавриленко И. Социогрупповая структура гражданского общества [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.info-library.com.ua/libs/stattya/6210-sotsiogruppovaja-struktura-gromadjanskogo-suspilstva.html>. – Название с экрана.
2. Индекс инфляции в Украине [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://deltasoft.dp.ua/index/inf/?2016>. – Название с экрана.
3. Лепехін Є., Білас А. Українська національна ідея в дослідженнях Володимира Матвіїшина: реконструкція українсько-європейських літературних діалогів // *Іноземна філологія*. – 2014. – Вип. 126. – Ч. 1. – С. 236–243.
4. Национальная психологическая энциклопедия [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://vocabulary.ru/termin/integracija-gruppovaja.html>. – Название с экрана.
5. Степаненко В. Социологическая концепция гражданского общества в постсоветском контексте // *Социология: теория, методы, маркетинг*. – 2000. – № 3. – С. 5–20.
6. *Философский энциклопедический словарь*. – М.: ИНФРА-М, 1997. – 575 с.

References

1. Gavrilenko I. Sociogruppovaja struktura grazhdanskogo obshhestva [Jelektronnyj resurs]. – Rezhim dostupa: <http://www.info-library.com.ua/libs/stattya/6210-sotsiogruppovaja-struktura-gromadjanskogo-suspilstva.html>. – Nazvanie s jekrana.
2. Indeks infljacji v Ukraine [Jelektronnyj resurs]. – Rezhim dostupa: <http://deltasoft.dp.ua/index/inf/?2016>. – Nazvanie s jekrana.
3. Lepehin Je., Bilas A. Ukrai'ns'ka nacional'na ideja v doslidzhennjah Volodymyra Matvii'shyna: rekonstrukcija ukrai'ns'ko-jeuropejs'kyh literaturnyh dialogiv // *Inozemna filologija*. – 2014. – Vyp. 126. – Ch. 1. – S. 236–243.
4. Nacional'naja psihologicheskaja jenciklopedija [Jelektronnyj resurs]. – Rezhim dostupa: <http://vocabulary.ru/termin/integracija-gruppovaja.html>. – Nazvanie s jekrana.
5. Stepanenko V. Sociologicheskaja koncepcija grazhdanskogo obshhestva v postsovetskom kontekste // *Sociologija: teorija, metody, marketing*. – 2000. – № 3. – S. 5–20.
6. *Filosofskij jenciklopedicheskij slovar'*. – M.: INFRA-M, 1997. – 575 s.

Vlasenko Yu. K., candidate of political sciences, senior lecturer at the Department of Humanities and law Sciences of Donetsk national University of Economics and trade named after Mikhail Tugan-Baranovsky (Ukraine, Kriviy Rig), ulianna1501@mail.ru

Ideological founding of integration processes in Ukraine

In the article talked about the necessity of ideological foundation for integration processes in Ukrainian society. An author marks the presence of crisis of the political system, that requires a conceptual comprehension at state level. Influence of sharp public questions is analysed on converting of atomized Ukrainian society into the integrated organic public unity. An author deems it wise to choose the Ukrainian ethnos as basis of development of society. And a national idea is able to become ideological basis and to unite people not looking on socio-economic, religious or any other status. The necessity of approach of the systems is marked to the state settlement of both internal and external vector of politics.

Keywords: integration, social-group structure of society, middle class, national idea, base values of culture.

* * *

УДК 35:327(ЄС)

Вонсович О. С.,
кандидат політичних наук, доцент кафедри
міжнародних відносин, ПрАТ «Українсько-Польський
вищий навчальний заклад «Центрально-Європейський
університет» (Україна, Київ), sefinrof@ipnet.ua

САМІТ УКРАЇНА – ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СОЮЗ: ПІДСУМКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Метою даної статті – є дослідження та аналіз підсумків та перспектив саміту Україна – Європейський Союз. Під час написання статті, автором були використані наступні методи: аналіз, синтез, порівняння, індукція, дедукція. Основні одержані висновки полягають в наступному: підсумки саміту, в цілому, виявились декларативними та невизначеними: конкретних практичних пропозицій запропоновано не було, що говорить про те, що вітчизняна дипломатична служба не доклала необхідних зусиль для обстоювання практичних національних інтересів України; саміт Україна – ЄС засвідчив низький рівень зацікавленості Євросоюзу у допомозі вирішити українські проблемні питання (лібералізація візового режиму, продовження антиросійських санкцій, завершення ратифікації Угоди про асоціацію з ЄС та інші); підсумки саміту не наблизили нашу державу до ЄС; внутрішня складна ситуація в державі та наявність ряду деструктивних процесів не дозволяють сподіватись на те, що найближчим часом стратегічний діалог із Європейським Союзом буде розвиватись в широкому форматі.

Ключові слова: Україна, Європейський Союз, перспективи, співробітництво, проблеми, національні інтереси.

Основною проблемою, яку досліджує автор в даній статті, – є аналіз підсумків та визначення перспектив стратегічного практичного співробітництва України з Європейським Союзом після саміту Україна – ЄС. Такими, які раніше не були достатнім чином обгрунтовані, видаються наступні аспекти: аналіз головних підсумкових рішень саміту в контексті забезпечення національних інтересів України, визначення негативних та позитивних аспектів ключових питань, які виносились на обговорення (лібералізація безвізового режиму, реалізація Угоди про асоціацію, продовження антиросійських санкцій), обгрунтування перспектив розвитку відносин України з ЄС виходячи із нинішньої ситуації в нашій державі та ін.

В статті автором були використані, переважним чином, матеріали вітчизняних ЗМІ. Також була використана інформація із офіційного веб-сайту представництва України при Європейському Союзі та Європейському Співтоваристві з атомної енергії. Використання різного кола джерел допомогло більш детально проаналізувати підсумки та перспективи саміту Україна – Європейський Союз.

Метою даної статті – є дослідження та аналіз підсумків та перспектив саміту Україна – Європейський Союз.

Цьогорічний саміт, який відбувся 24 листопада, не приніс для України відчутних зрушень в напрямку Європейського Союзу. Скоріше він став своєрідною перевіркою всього того, що наша держава повинна була зробити в контексті інтеграції до європейської спільноти. Дух саміту виявився більше декларативним та риторичним, ніж практичним: було багато дискусій, обговорень, переговорів, але вони не призвели до прийняття конструктивно важливих рішень. Великі сподівання, які керівництво нашої держави поклало на саміт не виправдались: фактично Україна залишилась на тому ж місці, не змігши просунутись вперед. Результати цього зібрання продемонстрували не тільки низький рівень стратегічної підготовки вітчизняної дипломатії до саміту, але і слабкість практичних позицій в рамках Європейського Союзу. Все це підтверджує той факт, що

Україна в Європі займає периферійне місце і не відіграє активної зовнішньополітичної позиції в європейських справах.

Якщо говорити про підсумки, то потрібно зазначити, що вони виявились невтішними: найпріоритетніші для нас питання залишились невирішеними. Це такі як: скасування візового режиму з Європейським Союзом, завершення ратифікації угоди про асоціацію з ЄС, продовження антиросійських санкцій. Київ отримав лише загальні запевнення в продовженні підтримки з боку Євросоюзу українських реформ та чергову обіцянку віднайти рішення по головних напрямках співробітництва.

Найголовнішим питанням саміту стало питання надання безвізового режиму, а точніше його лібералізація. За результатами саміту президент Єврокомісії Ж-К. Юнкер висловив упевненість в тому, що дане питання буде вирішено найближчим часом, і до кінця року Україна отримає безвізовий режим [1]. Він заявив, що українська сторона виконала всі свої зобов'язання в рамках Угоди про асоціацію, і тепер це вже внутрішнє питання Євросоюзу. Потрібно зауважити на тому, що за словами президента Європейської Ради Д. Туска на сьогодні країни Європи ще тільки розробляють і обговорюють механізм призупинення безвізового режиму для третіх країн [2]. Головною причиною затягування даного питання є «міграційний бум» в Європі, який відбувся в цьому році на підставі збройного конфлікту в Сирії [3]. За даними експертів такий механізм не буде вироблений до кінця 2016 р. До цього потрібно додати і те, що в наступному році в таких країнах Європи як Франція та Німеччина відбудуться чергові президентські та парламентські вибори. Ситуація навколо цих процесів напряму впливає на настрої європейського політикуму відносно України. Багато буде залежати від того, хто переможе на цих виборах і наскільки зміниться відношення нового керівництва до нашої держави. Виходячи з цього, можна припустити, що вирішення безвізового питання може бути відкладено до того, часу, поки не будуть проведені вищезазначені вибори: 23 квітня та 7 травня 2017 р. у Франції та в серпні або у вересні 2017 р. в Німеччині. Це, звичайно, є негативним сценарієм для України, але потрібно враховувати і його. Потрібно зауважити і на тому, що нинішня складна внутрішня політична та економічна ситуація в Європейському Союзі також не дозволяє сподіватись на швидкі позитивні зрушення.

Якщо говорити про внутрішню підготовку України до безвізового режиму, то треба наголосити на тому, що вона ведеться дуже повільно і не завжди продумано. Постійні парламентські суперечки, колізії, розбіжності затягують даний процес і не вносять суттєвих позитивних корективів. Натомість, ми маємо внутрішню напруженість та бойові дії на сході України, врегулювання яких, також не є конструктивним.

Виходячи з цього, можна стверджувати про те, що отримання безвізового режиму є справою довготривалою та такою, яка вимагає значних дипломатичних, зовнішньополітичних, та стратегічно вивірених зусиль.

Другим питанням, на яке українська делегація розраховувала отримати відповідь на саміті в Брюсселі було завершення ратифікації Угоди про асоціацію з ЄС. Згідно з результатами цього річного квітневого

референдуму в Нідерландах, на якому громадяни даної країни проголосували проти цієї угоди, ратифікація «зависла в повітрі». Конкретних практичних кроків від учасників саміту запропоновано не було: керівництво ЄС повідомило, що робота над ратифікацією продовжиться із врахуванням інтересів України та Нідерландів. Актуальним залишається питання про те, наскільки вдасться втілити в життя рішення, яке було розроблено ще до саміту а під час нього достатньо жваво обговорювалось. Мова йде про укладання особливого документу, який включатиме п'ять пунктів: Угода про асоціацію не передбачає членства України в ЄС, доступ України до структурних фондів ЄС, не надає Україні гарантій безпеки з боку ЄС, не передбачає участь Києва у безпекових союзах та не надає права на працевлаштування громадян України в ЄС [4]. З одного боку, це грає на руку Нідерландам і в разі виконання цих умов вони, скоріш за все, погодяться на ратифікацію, з іншого – що найбільш важливо для нас – такі умови повністю нівелюють інтеграцію до ЄС а також ставлять під загрозу такі питання як безвізовий режим, розширене торговельно-економічне співробітництво, безпековий діалог та ін. Все це не є прийнятним для нас, а тому потрібно шукати альтернативні шляхи вирішення цієї складної ситуації. Саміт засвідчив те, що процес ратифікації повинен враховувати і інтереси Нідерландів, а тому для України першорядним завданням є започаткування конструктивного розширеного практичного діалогу з Нідерландами для знайдення компромісних рішень у вищезазначених питаннях.

Також під час саміту було обговорено питання відносно продовження антиросійських санкцій. Дія існуючих санкцій закінчується в січні 2017 р., а тому українська делегація наполягала на їх пролонгації. Позиція ЄС відносно санкцій залишилась незмінною – це виконання мінських домовленостей по Донбасу. Позиція Російської Федерації полягає в тому, що вона вважає абсурдним пов'язувати санкції Заходу із реалізацією мінських домовленостей, оскільки Росія не є стороною конфлікту на сході України і суб'єктом угод по врегулюванню [3]. За словами Д. Туска, в разі виконання мінських домовленостей, санкції проти Росії будуть продовжені [5]. З огляду на те, як іде сьогодні процес виконання мінських угод, навряд чи можна сподіватись на те, що питання відносно санкцій буде вирішено швидко і позитивно. Наявність ряду колізій та суперечностей як з боку ДНР/ЛНР, так і з боку української влади не дозволяє говорити про обопільну зацікавленість у припиненні відкритих бойових дій та переходу до конструктивного практичного діалогу. Виходячи з цього, українські прагнення продовжити санкції проти Росії з боку європейських держав, можуть не знайти повноцінної підтримки серед політичних кіл Європи.

Що стосується подальшого проведення реформ в Україні, то учасники саміту пообіцяли підтримку в цьому процесі. При цьому європейські політики нагадали про те, що Україна повинна виконати ряд взятих на себе зобов'язань в рамках Угоди про асоціацію. Однією із умов наступного траншу від ЄС на 600 млн. євро є скасування українськими парламентарями мораторію на експорт лісу-кругляка. Під час саміту Україна – ЄС голова Єврокомісії

Ж–К. Юнкер заявив: «Я был рад тому, что украинский президент выразил намерение снять запрет на экспорт древесины. Это было наше условие. Как я понимаю, это будет сделано в течение последующих нескольких недель, что даст нам возможность предоставить следующий транш на 600 млн. евро макрофинансовой помощи с нашей стороны» [6]. Така заява була зроблена у формі певного «ультиматуму»: або, або. Тепер все залежатиме від того, чи зможе П. Порошенко найближчим часом скасувати мораторій на експорт необробленої деревини: з одного боку це іде в розріз із національними інтересами України, з іншого – є обов'язковою умовою для отримання чергового траншу від ЄС. В такому випадку можливим видається пошук альтернативних зовнішніх джерел фінансування, адже за такої ситуації бути фінансово залежною країною від ЄС не є вигідним для України. Маючи вже достатньо високу залежність від МВФ (який теж щоразу висуває нові вимоги) бути прив'язаною ще і до Європейського Союзу, на думку автора, не буде фінансово та економічно вигідним для нашої держави.

Отже, як ми бачимо, що підсумки саміту Україна – ЄС 2016 р. виявились досить невтішними для нашої держави. Знову всі амбіції, бажання, заклики, наміри, плани не набули свого практичного втілення. Європейський Союз у звичній для себе формі обмежився риторикою і запевненнями в допомозі і підтримці, при цьому висунувши ряд додаткових вимог. Україна не тільки не наблизилась до ЄС, але і, певною мірою, стала «заручницею» європейських інтересів. Президент Порошенко попросив ЄС про допомогу миротворців ЄС, проте отримав відмову. З Україною наразі не будуть запроваджувати безвізовий режим, ніяких обіцянок щодо конкретних термінів зі свого боку ЄС не дав. Натомість з 1 січня 2017 року Україна буде змушена відкрити свій ринок для європейських товарів, підтвердивши намір запровадити повноцінний режим вільної торгівлі з Євросоюзом. Відкритим залишається питання про те, наскільки високими на попит виявляться європейські товари, враховуючи їх вартість і чи зможуть у фінансовому плані українці дозволити собі «європейську якість».

Відносно подальшого розвитку стратегічного та конструктивного діалогу із Європейським Союзом потрібно зазначити, що на сьогоднішній день не має чітко сформованих підстав для ведення відносин «на рівних». Перевага Європейського Союзу над Україною може означати, в перспективі, нівелювання національних інтересів та втрату своїх політичних, економічних, безпекових, дипломатичних та інших позицій в Європі. Підсумки засвідчили, що українські бажання та прагнення не завжди (а в більшості випадків зачасти) співпадають із реальною ситуацією. Так відбулось і на саміті. Амбіційність заяв і закликів від П. Порошенка не справили на європейських учасників очікуваного впливу і не стали вирішальними в контексті подальшого наближення України до Європейського Союзу. Поки що доводиться сподіватись тільки на співробітництво і то за умови того, якщо вдасться його втримати на взаємовигідному рівні.

Що стосується складної внутрішньої ситуації в Україні, то вона також являє собою перешкоду в контексті подальшого розвитку стратегічного діалогу.

Постійні парламентські чвари та суперечки, неможливість швидко і об'єктивно приймати необхідні нормативно-правові акти, збільшення рівня недовіри президенту та чинній владі, а також ряд інших обставин фактично виключають можливість повноцінної зосередитись на європейському векторі зовнішньої політики України. Як результат, ми зводимо свої зусилля до закликів та пропозицій, а не до практичних кроків та дій.

Безпекова сфера залишається однією із найбільш проблематичних на сьогоднішній день, особливо якщо говорити про ситуацію на сході України. Продовження бойових дій, незацікавленість сторін у проведенні відкритих переговорів та припиненні вогню, неможливість проводити відповідні дії в рамках мінських домовленостей на лінії розмежування та ряд інших деструктивних явищ не сприяють подальшому розвитку відносин із ЄС. Євросоюз постійно зауважує на тому, що небезпека на сході є небезпекою і для всієї Європи, а тому для подальшого розвитку інтеграційних процесів потрібне припинення вогню та перехід до практичного виконання мінських домовленостей. Сьогоднішній стан справ в цій сфері не дозволяє сподіватись на швидкі позитивні зрушення, а тому від риторики потрібно переходити до практичних дій.

Економічна та фінансова політика України, яка постійно піддається внутрішнім і зовнішнім впливам, не відповідає вимогам ЄС, а відтак потребує серйозного реформування та реструктуризації. Особливо це стосується торговельно-економічної сфери, де є ряд проблем, які заважають ефективно проводити торговельні операції. Хоча є і певні позитивні моменти. Так, за даними Держкомстату станом на 26.07.2016 р., експорту товарів до країн ЄС у січні–червні 2016 року становив 6516852,4 тис. дол. США, що на 6,7% більше за обсяги експорту за аналогічний період 2015 року. Імпорт товарів з країн ЄС становив 7671552,5 тис. дол. США, що на 2,8% більше за цей показник за період січень–червень 2015 року, але при цьому в січні–червні 2016 року зберігалось негативне сальдо торгівлі товарами на користь ЄС, водночас воно знизилось в порівнянні з аналогічним періодом 2015 року на 15,1% [7]. Виходячи із вищезазначених даних, Україні є над чим працювати в сфері торгівлі із ЄС з метою збільшення товарообігу.

Отже, доти, доки всі вищезазначені проблеми та деструктивні явища не вдасться вирішити в повному обсязі, не варто говорити про продовження практичного стратегічного діалогу із Європейським Союзом, який буде відповідати національним інтересам нашої держави. Потурання вимогам ЄС не сприятиме інтеграції, а навпаки гальмуватиме її та ускладнюватиме. Подальша неврегульованість ситуації на сході не тільки загрожуватиме національній безпеці, але і безпеці в Європі, що буде створювати умови, в яких тиск з боку Європейського Союзу на Україну посилюватиметься. Головним завданням для продовження конструктивного діалогу із ЄС є повноцінне врегулювання внутрішньої ситуації в державі, а також подальше ведення відносин із Євросоюзом на рівноправній та взаємовигідній основі, яка передбачатиме повноцінне втілення задекларованих рішень на практичному рівні.

Висновки. Саміт Україна – ЄС засвідчив низький рівень зацікавленості Євросоюзу у допомозі вирішити українські проблеми. В черговий раз, Україна залишилась із запевненнями та висловлюванням підтримки з боку європейських політиків, а не з конкретними пропозиціями практичного характеру. Підсумки саміту залишилися декларативними та невизначеними. Конкретики надано не було, що говорить про те, що вітчизняна дипломатична служба не доклала необхідних зусиль для обстоювання практичних національних інтересів України. Поряд із цим, наша держава отримала додаткові вимоги для того, щоб отримати черговий транш. Сподівання на швидку лібералізацію безвізового режиму себе не виправдали, натомість ми отримали невизначеність та додаткові вимоги від Нідерландів, які, як було зазначено в тексті статті, повністю нівелюють євроінтеграційні плани України. Виходячи з цього, можна зауважити на тому, що підсумки саміту виявились дуже «сухими» для України і не наблизили нашу державу до ЄС.

Що стосується перспектив, то вони також не є позитивними. Внутрішня складна ситуація в державі та наявність ряду деструктивних процесів не дозволяють сподіватись на те, що найближчим часом стратегічний діалог із Європейським Союзом буде розвиватись в широкому форматі. Позиція ЄС полягає в тому, щоб Україна самостійно вирішувала свої внутрішні проблеми, особливо в сфері безпеки, а тільки потім можна буде говорити про подальший розвиток відносин. Українська позиція полягає в тому, щоб Євросоюз посприяв вирішенню внутрішніх проблем і підтримав нашу державу матеріально. Це йде в розріз інтересам Європи, а тому, поки що, ми маємо неоднозначну ситуацію, в якій компроміс відсутній.

Подальше дослідження даної проблематики сприятиме розширенню кола питань, які становлять цінність в контексті відносин України з Європейським Союзом. Це дозволить визначити нові підходи та шляхи вдосконалення стану двосторонніх відносин, а також сприятиме наповненню даної теми новими фактами та матеріалами. Доцільним у перспективі є застосування аналітичного підходу для більш детального вивчення специфіки відносин України з ЄС в найбільш актуальних сферах співробітництва.

Список використаних джерел

1. Итоги саммита Украина–ЕС 2016 [Електронний ресурс] / РБК – Україна. – Режим доступу: <https://daily.rbc.ua/rus/show/itogi-sammita-ukraina-es-2016-1480014052.html> (24.11.2016). – Назва з екрану.
2. Матвеев В. Саммит Украина–ЕС: разочарования и новые надежды [Електронний ресурс] / РИА Новости Украина. – Режим доступу: <http://rian.com.ua/analytics/20161125/1019019857.html> (25.11.2016). – Назва з екрану.
3. Воскресенский М. Саммит Украина–ЕС: Киев получил очередную порцию обещаний [Електронний ресурс] / РИА Новости. – Режим доступа: <https://ria.ru/world/20161124/1482125558.html> (24.11.2016). – Название с экрана.
4. Гомон Д. Минус безвиз, плюс гроші. Який результат саміту Україна–ЄС [Електронний ресурс] / Еспресо. – Режим доступу: http://espresso.tv/article/2016/11/24/samit_ukrayina_yes_plyus_groshi_minus_bezviz (24.11.2016). – Назва з екрану.
5. Санкции будут продлены в декабре, и это больше, чем надежда – Туск [Електронний ресурс] / Европейська правда. – Режим доступу: <http://www.eurointegration.com.ua/rus/news/2016/11/24/7057956/> (24.11.2016). – Назва з екрану.
6. Кредит ЕС на 600 млн. евро: Порошенко готов отменить запрет на экспорт леса [Електронний ресурс] / РИА Новости Украина. – Режим доступу: <http://rian.com.ua/politics/20161124/1019015842.html> (24.11.2016). – Назва з екрану.

7. Торговельно–економічне співробітництво Україна–ЄС [Електронний ресурс] / Представництво України при Європейському Союзі та Європейському Співтоваристві з атомної енергії. – Режим доступу: <http://ukraine-eu.mfa.gov.ua/ua/ukraine-eu/trade-and-economic/ukraine-eu-trade>. – Назва з екрану.

References

1. Itogi sammita Ukraina–ES 2016 [Elektronnyi resurs] / RBK – Ukraina. – Rezhym dostupu: <https://daily.rbc.ua/rus/show/itogi-sammita-ukraina-es-2016-1480014052.html> (24.11.2016). – Nazva z ekranu.
2. Matveev V. Sammit Ukraina–ES: razocharovaniya i novye nadezhdy [Elektronnyi resurs] / RIA Novosti Ukraina. – Rezhym dostupu: <http://rian.com.ua/analytics/20161125/1019019857.html> (25.11.2016). – Nazva z ekranu.
3. Voskresenskiy M. Sammit Ukraina–ES: Kiev poluchil ocherednyu portsiyu obeshchaniy [Elektronnyi resurs] / RIA Novosti. – Rezhim dostupa: <https://ria.ru/world/20161124/1482125558.html> (24.11.2016). – Nazvanie s ekrana.
4. Gomon D. Minus bezviz, plus hroshi. Yakiy rezultat samitu Ukraina–YeS [Elektronnyi resurs] / Espresso. – Rezhym dostupu: http://espresso.tv/article/2016/11/24/samit_ukrayina_yes_plyus_groshi_minus_bezviz (24.11.2016). – Nazva z ekranu.
5. Sanktsii budut prodleny v dekabre, i eto bolshe, chem nadezhda – Tusk [Elektronnyi resurs] / Yevropeiska pravda. – Rezhym dostupu: <http://www.eurointegration.com.ua/rus/news/2016/11/24/7057956/> (24.11.2016). – Nazva z ekranu.
6. Kredit ES na 600 mln. evro: Poroshenko gotov otmenit zapret na eksport lesa [Elektronnyi resurs] / RIA Novosti Ukraina. – Rezhym dostupu: <http://rian.com.ua/politics/20161124/1019015842.html> (24.11.2016). – Nazva z ekranu.
7. Torhovelnno–ekonomichne spivrobitnytstvo Ukraina–YeS [Elektronnyi resurs] / Predstavnytstvo Ukrainy pry Yevropeiskomu Soiuzu ta Yevropeiskomu Spivotvarystvu z atomnoi enerhii. – Rezhym dostupu: <http://ukraine-eu.mfa.gov.ua/ua/ukraine-eu/trade-and-economic/ukraine-eu-trade>. – Nazva z ekranu.

Vonsovych O. S., PhD in Political Science, associate professor of international relations department of Private Joint Stock Company «Higher educational institution «Kyiv Academy for the Humanities»(Ukraine, Kyiv), sefinrof@ipnet.ua

The summit Ukraine – European Union: results and prospects

The aim of this paper is to study and analyze the results and prospects of the summit Ukraine – European Union. During writing, the author used the following methods: analysis, synthesis, comparison, induction, deduction. The main obtained conclusions are as follows: results of the summit, as a whole, were declarative and vague: concrete and practical propositions was not prompted, which means that the national diplomatic service has not made the necessary efforts to defend Ukraine's practical national interests; summit Ukraine – EU testified European Union's low level of interest in helping to solve the Ukrainian problem issues (liberalization of the visa regime, the continuation of anti-Russian sanctions, the completion of the ratification of the Association Agreement with the EU and others); results of the summit did not bring our country closer to the EU; internal complex situation in the state and presence of a number of destructive processes do not allow to hope that in the near future, a strategic dialogue with the European Union will develop in wide format.

Keywords: Ukraine, European Union, prospects, cooperation, problems, national interests.

* * *

УДК 327.7

Сидоренко І. С.,
аспірантка кафедри міжнародної інформації,
Київський національний університет
ім. Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин
(Україна, Київ), sidorenkoirina593@gmail.com

ПРАКТИКА СТРАТЕГІЧНИХ КОМУНІКАЦІЙ НАТО

Проаналізовано ефективність практики використання стратегічних комунікацій для вирішення зовнішньополітичних і безпекових проблем НАТО. Встановлено, що керівництво організації розглядає стратегічні комунікації як інструмент для інформування, координації та підтримки рішень і дій Альянсу. Визначено функціональні характеристики моделі стратегічних комунікацій НАТО, за допомогою яких здійснюється ефективна міжнародна комунікація.

Ключові слова: стратегічні комунікації, публічна дипломатія, зовнішньополітичні інтереси, інформаційна операція, НАТО.